

Supplement til Nalunaerutit, Grønlandsk Lovsamling, serie A.

1953 og 1956.

Nalunaerutit, Grønlandsk Lovsamling, seria A-p tapigssai.

1953 áma 1956.

Danmarks Riges Grundlov

af 5. juni 1953.

(Lov nr. 169)

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vitterligt: I overensstemmelse med bestemmelse i § 94 i Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1915 med ændringer af 10. september 1920 har rigsdagen 2 gange vedtaget, og folketingsvælgerne ved en den 28. maj 1953 afholdt folkeafstemning godkendt, hvorefter Vi nu ved Vort allerhøjeste samtykke stadfæster

Danmarks Riges Grundlov.

Kapitel I.

§ 1. Denne grundlov gælder for alle dele af Danmarks Rige.

§ 2. Regeringsformen er indskrænket-monarkisk. Kongemagten nedarves til mænd og kvinder efter de i tronfølgeoven af 27. marts 1953¹⁾ fastsatte regler.

§ 3. Den lovgivende magt er hos kongen og folketinget i forening. Den udøvende magt er hos kongen. Den dømmende magt er hos domstolene.

Danmarkip nálagauvfiata

inatsisai túngaviussut 5. juni 1953-
imérsut.

(inatsit nr. 169)

uvagut Frederik kulailuát Gútip sáimáunera-gut Danmarkip kúngia, venderit goterit-dlo, hertúgiuvfigalugit Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg Oldenburgilo,

nalunaerpugut: Danmarkip nálagauvfiata inatsisaine túngaviussune júnip 5-áne 1915-ime atulersune sivtimparip 10-áne 1920-me avdlángútekartune § 94-ime aulajangigkat nápertordlugit inatsissartut mardloriartluk isumakatigíssutigíssait inatsissartunigdlo kinersissugssat májip 28-áne 1953-ime taisisínekarnéráne akuerinekartut mána kúngisut akuerssinivtigut atortugssángortípavut

Danmarkip nálagauvfiata inatsisai
túngaviussut.

kapitale I.

§ 1. inatsisit túngaviussut máko Danmarkip nálagauvfianut atassune tamane atortugssáuput.

§ 2. nálagkersuinerup ingerdlánekarne-rane kúnge kigdillingmik aulajangíssugssautitauvok. kúngiússusek kúngiusínaussugssanik inatsisine marsip 27-áne 1953-ime¹⁾ najorkutagssat aulajangersagaussut nápertordlugit angutinut arnanutdlo kingornutitíne-kartásaok.

§ 3. kúnge inatsissartutdlo sulekatigígdluk inatsisiliortartugssáuput. kúnge aulajangíssugssane kutdlersaussugssáusaok. erkartússissarnekerkartússissut kutdlersauvfigíssagssarát.

¹⁾ Side 24.

§ 4. Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten.

Kapitel II.

§ 5. Kongen kan ikke uden folketingets samtykke være regent i andre lande.

§ 6. Kongen skal høre til den evangelisk-lutherske kirke.

§ 7. Kongen er myndig, når han har fyldt sit 18. år. Det samme gælder tronfølgeren.

§ 8. Forinden kongen tiltræder regeringen, afgiver han skriftligt i statsrådet en højtidelig forsikring om ubrødeligt at ville holde grundloven. Af forsikringsakten udstedes tvende ligelydende originaler, af hvilke den ene overgives folketinget for at opbevares i sammes arkiv, den anden nedlægges i rigsarkivet. Kan kongen som følge af fraværelse eller af andre grunde ikke umiddelbart ved tronskiftet afgive denne forsikring, føres regeringen, indtil dette sker, af statsrådet, medmindre anderledes ved lov bestemmes. Har kongen allerede som tronfølger afgivet denne forsikring, tiltræder han umiddelbart ved tronskiftet regeringen.

§ 9. Bestemmelser angående regeringens førelse i tilfælde af kongens umyndighed, sygdom eller fraværelse fastsættes ved lov. Er der ved tronledighed ingen tronfølger, vælger folketinget en konge og fastsætter den fremtidige arvefølge.

§ 10. Statens ydelse til kongen bestemmes for hans regeringstid ved lov. Ved denne fastsættes tillige, hvilke slotte og andre statsejendele, der skal overlades kongen til brug.

§ 4. ilagit någgártut (Lúteríkut) danskine nálagaufviup ilagigsortarai nálagaufvingmit tapersersornekartugssauvdlutik.

kapitale II.

§ 5. kúngo inatsissartunit akuerinekarane nálagaufvingne avdlane nálagkersuissúsínáungilak.

§ 6. kúngo ilagingnut Lúteríkúnut ilaussúsaok.

§ 7. kúngo 18-inik ukiokalerune inersimassutut pigínavititaulísaok. kingorártigssá-nútaok tamána atorpok.

§ 8. kúngo nálagkersuinerne pissortángortínane ministerit kúngip sujúnarsuissokataisa (statsrádip) atautsimíneráne agdlagkatigut ilumórdluínartumik neriorssuisaok inatsisit túngaviussut uniorkutíngisáinarumavdlugit. neriorssuinerá okausertai assígígsut mardlúngordlugo agdlangnekásaok áipálo inatsissartunut túniúnekásavdlune agdla-gautine inatsissartut katerssugautáine tor-korsimassagssak, áipálo agdlagkanut nálagaufviup katerssugautainut ilángúnekásavdlune. kúngit níkinerisa kingúnguagut kúngip kimagusimanine avdlatutdlúnit akornutekarnine píssutigalugo neriorssút tamána nalunaerutisínáungigpago neriorssuinígssá pítserdlugo nálagkersuinek statsrádimit píssortauvfiginekásaok inatsisitígut avdlatut aulajángínekángigpat. kúngo kúngígssautitdlunile tamatumínga neriorssútekarársimá-gune kúngit níkineráne ernínak nálagkersuinerne píssortaulísaok.

§ 9. kúngo inersimassutut pigínavititauler-sínago, náparsimatitdlugo kimagusimatitdlugulúnit nálagkersuinek kanok ingerdlá-nekásassok inatsisitígut aulajángersarne-kásaok. kúngérúnerane kúngíngortugssakángigpat inatsissartut kúngígssamik kiner-sísáput kanordlo kingorárnekartarnígssá aulajangersardlugo.

§ 10. nálagaufviup kúngimut aningau-sarsariitagssai kúngiunerane atassugssatut inatsisitígut aulajangersarne-kásáput ilángutdlugítaok aulajangersarne-kásagíput igdlússársúit nálagaufviuvdlo pigíssai avdlat sút kúngimut atugagssaritínekásaner-sut.

Stk. 2. Statsydelsen kan ikke behæftes med gæld.

§ 11. For medlemmer af det kongelige hus kan der bestemmes årlige ved lov. Årpenge kan ikke uden folketingets samtykke nydes uden for riget.

Kapitel III.

§ 12. Kongen har med de i denne grundlov fastsatte indskrænkninger den højeste myndighed over alle rigets anliggender og udøver den gennem ministrene.

§ 13. Kongen er ansvarsfri; hans person er fredhellig. Ministrene er ansvarlige for regeringens førelse; deres ansvarlighed bestemmes nærmere ved lov.

§ 14. Kongen udnævner og afskediger statsministeren og de øvrige ministre. Han bestemmer deres antal og forretningernes fordeling imellem dem. Kongens underskrift under de lovgivningen og regeringen vedkommende beslutninger giver disse gyldighed, når den er ledsaget af en eller flere ministres underskrift. Enhver minister, som har underskrevet, er ansvarlig for beslutningen.

§ 15. Ingen minister kan forblive i sit embede, efter at folketinget har udtalt sin mistillid til ham.

Stk. 2. Udtaler folketinget sin mistillid til statsministeren, skal denne begære ministeriets afsked, medmindre nyvalg udskrives. Et ministerium, som har fået et mistillidsvotum, eller som har begæret sin afsked, fungerer, indtil et nyt ministerium er udnævnt. Fungerende ministre kan i deres embede kun foretage sig, hvad der er fornødent til embedsforretningernes uforstyrrede førelse.

stk. 2. nålagauvfiup aningaussarsiarititai akiligagssanut akiliutigitiñiarnekartugssáungitdlát.

§ 11. kúngip ilakutai inatsisitigut aulajangersainikut ukiumut aningaussarsiakartínekarsínauput. ukiumut aningaussarsiarititat Danmarke kimagsimagáine inatsissartut akuersserkársimatínagit pissagssarinekarsínaungitdlát.

kapitale III.

§ 12. inatsisine túngaviussune mákunane kúngip píginauneranik kigdílissutaussut najorkutaralugit kúnge nálagauvfingmut atassune tamane kutdlersaussutut nálagauerssáuvok tamatumani ministerit sulissorísavdlugit.

§ 13. kúnge akissugssautíñiarnekarsínaungilak; kúnge inúvok íniminardluñartúsassok. nálagkersuinerup ingerdlanerane ministerit akissugssautitaggssáuput; akissugssáussusiat ersserkigsarnekarðluné inatsisitigut aulajangersarnekásaok.

§ 14. statsministere ministerekatailo kúngip ministeríngortitdlugitdlo soraersísinauvaí. kavsiúsanersut sunigdlo sulíagssínekásanersut aulajangertásavá. inatsisinut nálagkersuinermutdlo túngassut aulajangersarniakkat kúngip atsiorsimagpagit ministeritdlo iláta arðlagdlitdlúñit kúnge atsiokatisimagpássuk atortugssángortínekásáput. ministerit arðlát kinalúñit atsiuekataussok aulajangersagkamut akissugssáussusekartúvok.

§ 15. inatsissartut tatiginane ílisimatigpáne ministere kinalúñit atoríngmínt tunuartariakarpok.

stk. 2. statsministere inatsissartunít tatiginekarane okausekarfiginekarune ministerekatine pekatígalugit soraerníásaok inatsissartunút ílaussugssanik nutámik kinerínekásángíggpat. ministerit tatiginekángínermíngnik okausekarfiginekartút soraerníardlutígdlúñit kígsautekarérsimassut ministerit nutágssat atoríngítínekarsívdlugit sulíagssamíngnik ingerdlatsínaratdlásáput. ministeriúnaratdlartút atoríngmíngne sulíagssanik píngítíórnané ingerdlássagssausíunarnik sulíakartugssáusáput.

§ 16. Ministrene kan af kongen eller folketinget tiltales for deres embedsførelse. Rigsretten påkender de mod ministrene for deres embedsførelse anlagte sager.

§ 17. Ministrene i forening udgør statsrådet, hvori tronfølgeren, når han er myndig, tager sæde. Kongen fører forsædet undtagen i det i § 8 nævnte tilfælde og i de tilfælde, hvor lovgivningsmagten i henhold til bestemmelsen i § 9 måtte have tillagt statsrådet myndighed til at føre regeringen.

Stk. 2. I statsrådet forhandles alle love og vigtige regeringsforanstaltninger.

§ 18. Er kongen forhindret i at holde statsråd, kan han lade sagen forhandle i et ministerråd. Dette består af samtlige ministre under forsæde af statsministeren. Enhver minister skal da afgive sit votum til protokollen, og beslutning tages efter stemmeflerhed. Statsministeren forelægger den over forhandlingerne førte, af de tilstedeværende ministre underskrevne protokol for kongen, der bestemmer, om han umiddelbart vil bifalde ministerrådets indstilling eller lade sig sagen foredrage i statsrådet.

§ 19. Kongen handler på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender. Uden folketingets samtykke kan han dog ikke foretage nogen handling, der forøger eller indskrænker rigets område, eller indgå nogen forpligtelse, til hvis opfyldelse folketingets medvirken er nødvendig, eller som i øvrigt er af større betydning. Ej heller kan kongen uden folketingets samtykke opsige nogen mellemfolkelig overenskomst, som er indgået med folketingets samtykke.

§ 16. ministerit atorfigmingne suliatik pivdlugit kúngimit inatsissartunitdlünit únerdlútiginekarsínáuput. nálagauvfiup erkartüssissuisa (rigsretten) ministerinut atorfigmingne suligassamingnik ingerdlatsineránik pissútitsíssutit erkartüssíssutigíssagssarait.

§ 17. ministerit tamarmik statsrádimut ilaussortaussugssáuput, kúngígíssardlo inersimassutut pigínautitaulerneminit ilaussartugssauvok. § 8-me okautiginekartutut pissokartínago § 9-milo aulajangigak náper-tordlugo inatsisinik pilersitsissartunit statsráde nálagkersuinerme kutdlersaussugssatut pigínaunekartitausimatínago kúnge sujuligtaissúsaok.

stk. 2. inatsisit süssutdlünit nálagkersuissutdlo aulajangersarniagait pingárnerussut tamarmik statsrádime okalokatigíssutiginekartugssáuput.

§ 18. kúnge statsrádime atautsimékatáusavdlune akornutekarsimagune sulíssutigíssagssak ministerinut sujúnersúissokatigíngnut (ministerråd) atautsimíssutigerkusínauvâ. táukunúnga ministerit tamarmik ilaussugssáuput statsministere sujuligtaissoralugo. ministerit tamarmik isúmatik nalunaerdlugit agdlagtaivígssuarnut agdlagtísavait amerdlanerussutdlo isumát náper-tordlugo aulajangínekásavdlune. agdlagtaivígssuit okalokatigíssutit agdlagsimavfê ministerinut najútunit tamanit atsionekarsimassut statsministerip kúngimut sarkúmiússagssarai, kúngívdlo aulajangigagssará ministerrádimip sujúnersútai akuérinarumane-rine imalünit sulíssutigíssak statsrádime ingminut sarkúmiuterkúsanerine.

§ 19. inuiangnut avdlanut atássutekartutigut kúnge nálagauvfingme pissugssautitáussutut sulíssútigingnigtugssauvok. inatsissartutdle akuerssiserkártariakartásavai nálagauvfiup angnerulernígssánut mingnerulernígssánutdlünit atassunik sulíssutigíssa-kásagune, akuerssissutekásagunilünit námagsinigssánut inatsissartut sulekatauvfigíssagssarissánik, avdlamigdlúnime angnertú-mik pingárutekartumik akuerssissutekásagune. ámátaok inatsissartut akuerssinerisigut inuiangnut avdlanut isumakatigíssutáussut inatsissartut akuersserkártínagit kúngip ator-tugssaujungnaersínáungilai.

Stk. 2. Bortset fra forsvar mod væbnet angreb på riget eller danske styrker kan kongen ikke uden folketingets samtykke anvende militære magtmidler mod nogen fremmed stat. Foranstaltninger, som kongen måtte træffe i medfør af denne bestemmelse, skal straks forelægges folketinget. Er folketinget ikke samlet, skal det uopholdeligt sammenkaldes til møde.

Stk. 3. Folketinget vælger af sin midte et udenrigspolitisk nævn, med hvilket regeringen rådfører sig forud for enhver beslutning af større udenrigspolitisk rækkevidde. Nærmere regler om det udenrigspolitiske nævn fastsættes ved lov.

§ 20. Beføjelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan ved lov i nærmere bestemt omfang overlades til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde.

Stk. 2. Til vedtagelse af lovforslag herom kræves et flertal på fem sjettedele af folketingets medlemmer. Opnås et sådant flertal ikke, men dog det til vedtagelse af almindelige lovforslag nødvendige flertal, og oprettholder regeringen forslaget, forelægges det folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse efter de for folkeafstemninger i § 42 fastsatte regler.

§ 21. Kongen kan for folketinget lade fremsætte forslag til love og andre beslutninger.

stk. 2. nálagauvfiup danskitdlünit sákutúisa sássúnekarnéráne igdlerstorniarnek píngikáine kúngip inatsissartut akuerssismatinagit sorssungrermut atortugssiat nálagauvfingmut sumutdlünit atorsínáungilai. aulajangersagak tamána nápertordlugo kúnge sulíssutigissakarsímásagaluarpát tamána inatsissartunut ernínak okausekarfigitínekásaok. inatsissartut katerssúsímángigpata piárnerpámik atautsimígiarkunekásáput.

stk. 3. inatsissartut ilamingnik kinigakásáput nálagkersuinerne nunanut avdlanut atássutekartutigut sujúnersuissússugssanik (et udenrigspolitisk nævn) nálagkersuissutdlo táuko sujúnersokatigissásavaít nálagkersuinerne nunanut avdlanut atássutekartunik angnertúnik aulajangerniagassakalerângat. udenrigspolitiske nævni-mut maligtarissagssat ersserkingnerussut inatsisítigut aulajangersarnekartugssásáput.

§ 20. inatsisít túngaviussut máko nápertordlugit nálagauvfiup nálagkersuissúisa aulajángissugssauvfigissait nálagauvfiit ássigíngitsut píssortautitáinut inuíait ássigíngitsut erkortugssamik sagdlíutitsiumavdlutik sulekatigígdutígdló angussakarneru-jartornígssát pílersíniardlugo nunat avdlat ísumakatigíssutekarfigalugit atulersítaussunut inatsisítigut ersserkingnerussumik nalunaiardlugit táukunánga aulajángigagssatut okausígssakarfigíssagssángortínekarsínáuput.

stk. 2. taima inatsisígssatut sujúnersút akuerssítutiginékásagpat inatsissartunut ílaussut arfíníngordlugit avguardlugit avgornerisa tatdlímáisa akuerssínígssát píssariakarpok. taima amerdlanerutigíssut akuerssígíngpata inatsisíliatdle avdlat akuerínígssáne akuerssíssut amerdlássusígssát angunekarsímagaluardlune, nálagkersuissutdlo sujúnersút tunuartíkumángígipássuk, sujúnersút inatsissartugssanik taisísínaussunut akueríumanerát akuerímángínerátdlünít taisísítíssutígítínekásaok íngtáussut taisísínaunígssáne § 42-me najorkutagssat aulajángígaussut nápertordlugit.

§ 21. inatsisígssanut sujúnersútít aulajángígagssatdlo avdlat kúngip inatsissartunut sarkúmiutítísínauvai.

§ 22. Et af folketinget vedtaget lovforslag får lovskraft, når det senest 30 dage efter den endelige vedtagelse stadfæstes af kongen. Kongen befaler lovens kundgørelse og drager omsorg for dens fuldbyrdelse.

§ 23. I særdeles påtrængende tilfælde kan kongen, når folketinget ikke kan samles, udstede foreløbige love, der dog ikke må stride mod grundloven og altid straks efter folketingets sammentræden skal forelægges dette til godkendelse eller forkastelse.

§ 24. Kongen kan benåde og give amnesti. Ministrene kan han kun med folketingets samtykke benåde for de dem af rigsretten idømte straffe.

§ 25. Kongen meddeler dels umiddelbart, dels gennem vedkommende regeringsmyndigheder sådanne bevillinger og undtagelser fra lovene, som enten i følge de før 5. juni 1849 gældende regler er i brug, eller hvortil hjemmel indeholdes i en siden den tid udgiven lov.

§ 26. Kongen har ret til at lade slå mønt i henhold til loven.

§ 27. Regler om ansættelse af tjenestemænd fastsættes ved lov. Ingen kan ansættes som tjenestemænd uden at have indfødsret. Tjenestemænd, som udnævnes af kongen, afgiver en højtidelig forsikring om at ville holde grundloven.

Stk. 2. Om afskedigelse, forflyttelse og pensionering af tjenestemænd fastsættes regler ved lov, jfr. dog herved § 64.

Stk. 3. Uden deres samtykke kan de af kongen udnævnte tjenestemænd kun forflyttes, når de ikke derved lider tab i de med

§ 22. inatsisigssatut sujúnersút inatsissartunit akuerinekartok inatsisingúsaok akuerssissutiginekarneranit kingusingnerpámik uvdlut 30-t kángiútínagit kúngimit aulajangersarnekarpat. inatsisip tamanut ilisimatínekarnigssá kúngip perkússutigísavá atortútínekarnigssálo isumagissagssarísavdlugo.

§ 23. pissariakardluínartitdlugo inatsissartut katerssúsímángíneráne kúnge utarkisaugatdlartumik inatsisiliorsínauvok inatsisinutdle túngaviussunut akerdliússutekángitsunik, tamatigutdle inatsissartut katerssúniariarpata ernínak inatsissartunit akuerinekartugssatut atortugssautitáungitsugssatutdlúnit okausekarfiginekartartússartugssanik.

§ 24. kúnge pitdlagkamik sáímáussisínauvdlunilo pitdlagkanik ardlalingnik atautsikut pitdlagagssaujungaersitsisínauvok. ministerit rigsretimit pitdlagagssángortitaussut inatsissartut akuerssigpata aitsát pitdlagagssaujungaersisínauvai.

§ 25. kúnge nangminêrdlune nálagkersuissunitdlúnit pissortautitaussutigut akuerssissutekarsínauvok, inatsisitdlúnit maligdlugit pissugssautitaunermít tunuartitsisínauvdlune, maligtarissagssanít júnip 5-at 1849 sujorkutdlugo atulersunit sulilo mána atortússunit tamatuma kingornagut inatsisingorsimassut pissugssautitsineránit.

§ 26. kúnge inatsisit nápertordlugit aningaussaliorkussisínautitauvok.

§ 27. nálagauvfingme atorfinigtitsinigssame najorkutagssat inatsisitigut aulajangersarnekááput. ínugtáungitsok nálagauvfingme atorfinigtínekarsínáungilak. atórfigdlit kúngimit atorfinigtitaussut ugpennarsaivdlutik neriorssuissugssáuput inatsisit túngaviussut malerkigsárniarumavdlugit.

stk. 2. atorfigdlit soraersínekarsínaunerat, nútínekarsínaunerat pensionertínekarsínauneratdló inatsisitigut najorkutagssiornekásaok, tamatumúngale atatitdlugo takúk § 64.

stk. 3. kúngimit atorfinigtitaussut akuerssiserkárnagit nútínekarsínáuput aitsát atorfigmingne aningaussarsiarissait mingneru-

tjenestemandsstillingen forbundne indtægter, og der gives dem valget mellem sådan forflyttelse og afsked med pension efter de almindelige regler.

Kapitel IV.

§ 28. Folketinget udgør een forsamling bestående af højst 179 medlemmer, hvoraf 2 medlemmer vælges på Færøerne og 2 i Grønland.

§ 29. Valgret til folketinget har enhver, som har dansk indfødsret, fast bopæl i riget, og har nået den i stk. 2 omhandlede valgretsalder, medmindre vedkommende er umyndiggjort. Det bestemmes ved lov, i hvilket omfang straf og understøttelse, der i lovgivningen betragtes som fattighjælp, medfører tab af valgret.

Stk. 2. Valgretsaldern er den, som har opnået flertal ved folkeafstemning i overensstemmelse med lov af 25. marts 1953. Ændring af den til enhver tid gældende valgretsalder kan ske ved lov. Et af folketinget vedtaget forslag til en sådan lov kan først stadfæstes af kongen, når bestemmelsen om ændring af valgretsaldern i overensstemmelse med § 42, stk. 5, har været undergivet en folkeafstemning, der ikke har medført bestemmelsens bortfald.

§ 30. Valgbar til folketinget er enhver, som har valgret til dette, medmindre vedkommende er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af folketinget.

Stk. 2. Tjenestemænd, som vælges til medlemmer af folketinget, behøver ikke regeringens tilladelse til at modtage valget.

lísaŋgigpata, nangmingnerdlo aulajangisinautitáusáput nítitaunigssartik akueriumanerát najorkutaussutdlúnit nápertordlugit pensioninarumanersut.

kapitale IV.

§ 28. inatsissartut atausiuvdlutik atautsimítartugssáput amerdlaner pájúsagunik 179-inik ilaussortakásavdlutik, táukunáŋgalo ilaussortat mardluk Savalingmiune mardlugdlo kalátldit nunáne kinigaussugssáput.

§ 29. inatsissartunut kinersekatausínau-sut tássáuput kíkutdlúnit danskissutut ínugtaussut, nálagauvfingme najugakavigsut, stk. 2-me erkartornekartunik kinersekataunigssame ukiugssanik angussakarsimassut, nangminerssorsínauermik arsárnekarsimáŋgíkunik. inatsisitigut aulajangernekásaok kanok angnertutigissumik pítdlarnekarnek ikiútisinerdlo, inatsisit nápertordlugit perdlernavêrkutisinerut isumakartínekartok, kinersisínauermik ánaissakautáusanersut.

stk. 2. ukiut kinersekatausínáŋgorfiussut tássáuput inatsit marsip 25-áne 1953-ime atulersok nápertordlugo ínugtaussut taisisínekarnesisigut amerdlanerussunit píumassarínekarsimassok. kinersekataunigssame kavsinik ukiokarnigssak súkutdlúnit inatsisitigut avdláŋgortínekarsínauvok. taima inatsisígssamut sujúnarsút inatsissartunit akuerssísutiginekarsimassok áitsát kúngimit atortugssáŋgortínekarsínauvok kinersekatausínauermut ukiugssarítanút avdláŋgútekarnígssamut aulajangersarniagak §42, stk. 5 nápertordlugo ínugtaussunút taisíssutigitínekarsímaavlune akerdliuvfigínekartutut tunuártíartariakarsimáŋgípat.

§ 30. kinalúnit inatsissartunút kinersekatausínauussok kinernekarsínauvortaok pítdlarnekautígíssaminik suliakarsimáŋgíkune inatsissartunút ilaussortáunigssaminút inuit íssígíngíngíneráne nikanarsautaussumík.

stk. 2. atorfilik inatsissartunút ilaussortagssatut kinernekartok ilaussortáŋgornígssaminút nálagkersuissunút akuererkárkussariakáŋgílak.

§ 31. Folketingets medlemmer vælges ved almindelige, direkte og hemmelige valg.

Stk. 2. De nærmere regler for valgrettens udøvelse gives ved valgloven, der til sikring af en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne fastsætter valg-måden, herunder hvorvidt forholdstalsvalg-måden skal føres igennem i eller uden for-bindelse med valg i enkeltmandskredse.

Stk. 3. Ved den stedlige mandatfordeling skal der tages hensyn til indbyggertal, væl-gertal og befolkningstæthed.

Stk. 4. Ved valgloven gives nærmere reg-ler vedrørende valg af stedfortrædere og disses indtræden i folketinget samt angående fremgangsmåden i tilfælde, hvor omvalg måtte blive nødvendigt.

Stk. 5. Særlige regler om Grønlands repræ-sentation i folketinget kan gives ved lov.

§ 32. Folketingets medlemmer vælges for fire år.

Stk. 2. Kongen kån til enhver tid udskrive nyvalg med den virkning, at de bestående folketingsmandater bortfalder, når nyvalg har fundet sted. Efter udnævnelse af et nyt ministerium kan valg dog ikke udskrives, forinden statsministeren har fremstillet sig for folketinget.

Stk. 3. Det påhviler statsministeren at for-anledige, at nyvalg afholdes inden valgperio-dens udløb.

Stk. 4. Mandaterne bortfalder i intet til-fælde, før nyvalg har fundet sted.

Stk. 5. Der kan ved lov gives særlige regler om færøske og grønlandske folketingsmanda-ters ikrafttræden og ophør.

§ 31. kinersissugssat nangminêrdlutik issertortumigdlo taisinerisigut inatsissar-tunut ilaussortagssat kinernekartásáput.

stk. 2. kinersekataunigssame maligtari-ssagssat inatsisine kinersinerme najorkutag-ssane ersserkingnerussumik nalunaerssor-ne-kásáput, táukunanilo aulajangernekásaok kinersinek kanok ingerdlánekásassok kiner-sissut ássigíngitsunik sujunertakartut amer-dlássutsimingnut nalerkútunik taissakarsí-nautíniardlugit, tamatumúngalo ilángut-dlugo aulajangernekásaok pissariakásaner-sok isumakatigissat amerdlássusiat najorku-taralugo kinersissarneK ilaussortagssanik atausiákânik kinersinerme atortínekásaner-sok atortínekásángínersordlunít.

stk. 3. inatsissartunut ilaussortagssarsior-figssat aulajangerniarneráne kinersivigssat inuisa amerdlássusiat, kinersissugssat amer-dlássusiat âmalo inugtússusek inukússuser-dlúnít nautsorssútiginekartariakarput.

stk. 4. kinersinigssamut inatsisine sivní-ssugssat kinernekarnigssânik inatsissartu-nutdlo ilaussortángornigssânik najorkutag-ssiakásavortaok, kísalo kinerserkingne-kartariakásagpat kanok iliortariakásassok.

stk. 5. kalâtdlit nunânit inatsissartunut ilaussortagssat pivdlugit ingmíkut najorku-tagssat inatsisitigut aulajangersarneKarsí-naúput.

§ 32. inatsissartunut ilaussortagssat ukiu-nut sisamanut kinernekartásáput.

stk. 2. kúnge súkutdlúnít nutânik kiner-sinekartitsisínauvok, nutânidlo kinersine-karêrpat ilaussortausimagaluarneK atorung-náisaok. kisiánile ministerertát atulersíne-karêrsimagpata statsministerilo inatsissar-tunut sujunertarissane nalunaerutigalugit savssarêrsimatínago kinersisitsiniarneKars-sínáungilak.

stk. 3. statsministerip sulíssutigissagssarâ kinersivigssak kângiútínago nutânik kiner-sinekartitsisíavdlune.

stk. 4. nutânik kinersinekarêrsínago inat-sissartunut ilaussúnek atajuartugssauyok.

stk. 5. Savalingmiunit kalâtdlitdlo nunâ-nit inatsissartunut ilaussortaunerup ator-túlernigssâ atortújungnaernigssálo inatsisi-tigut ingmíkut najorkutagssiornekarsínau-vok.

Stk. 6. Mister et medlem af folketinget sin valgbarhed, bortfalder hans mandat.

Stk. 7. Ethvert nyt medlem afgiver, når hans valg er godkendt, en højtidelig forsikring om at ville holde grundloven.

§ 33. Folketinget afgør selv gyldigheden af sine medlemmers valg samt spørgsmål om, hvorvidt et medlem har mistet sin valgbarhed.

§ 34. Folketinget er ukrænkeligt. Enhver, der antaster dets sikkerhed eller frihed, enhver, der udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende befaling, gør sig skyldig i højforræderi.

Kapitel V.

§ 35. Nyvalgt folketing træder sammen kl. 12 den tolvte søgnedag efter valgdagen, dersom kongen ikke har indkaldt det til møde forinden.

Stk. 2. Straks efter prøvelsen af mandaterne sættes folketinget ved valg af formand og næstformand.

§ 36. Folketingsåret begynder den første tirsdag i oktober og varer til samme tirsdag det følgende år.

Stk. 2. På folketingsårets første dag kl. 12 sammentræder medlemmerne til møde, hvor folketinget sættes påny.

§ 37. Folketinget træder sammen på det sted, hvor regeringen har sit sæde. I overordentlige tilfælde kan folketinget dog samles andetsteds i riget.

§ 38. På det første møde i folketingsåret afgiver statsministeren er redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.

Stk. 2. På grundlag af redegørelsen finder en almindelig forhandling sted.

stk. 6. inatsissartunut ilaussortap kinigagssausínáussutse ánaiguniuk ilaussortaujungnáisaok.

stk. 7. kinalünít ilaussortángordlák kini-gaunine erkortúnersonok misilingnekarêrpat ilumôrtumik neriorssúisaok inatsisit túnga-viussut malerkigsárniarumagine.

§ 33. inatsissartut ilaussortamik kinigau-simanerat erkortúnersonok nangmingnek aula-jangigagssarát ámaló ilaussortak kinigagssaujungnaersimanersonok aulajangigagssaralugútaok.

§ 34. inatsissartut ínimiginardluínartugssáuput. kinalünít inatsissartunik ajortumêriniartok kunutitsiniartordlünít, kinalünít inatsissartut ajortumêrniarnigssânik sujunertakardlune perkussisimassok perkussissutaussumigdlünít malingnigtok nuna-minik ajunârtitsiniartutut pissútitagssau-vok.

kapitale V.

§ 35. inatsissartut nutâmik kinigaussut kinersiviup kingornagut uvdlut uvdluínau-ssut arkanek-áipâne nal. 12 katerssútugssáuput tamána sujorkutdlugo kúngip atautsimikiarkorêrsimángigpatik.

stk. 2. kinigaunek misigssornekarêrni-riarpat inatsissartut katerssútísáput suju-ligtaissugssamik sivníssugssânigdlo kiner-dlísavdlutik.

§ 36. inatsissartut atautsimítarnerat ortúparime mardlúngornerme sujugdlerme autdlarnísaok ukiume tugdlerme mardlúngornermut tássunga atásavdlune.

stk. 2. inatsissartut atautsimítalerfiata uvdluane sujugdlerme nal. 12 ilaussortat atautsimilísáput, taimalo inatsissartut katerssú-terkigdlutik.

§ 37. nálágkersuissut najugarissát inat-sissartut atautsimívfígissásavát. pingártu-migdle píssutigssakartitdlugo inatsissartut nálágauvfiup ilâne avdlame katerssúsínáuput.

§ 38. inatsissartut ukiumut atautsimêr-kárneráne statsministerip nálágauvfiungmut túngassune taissariakartut nálágkersuissut-dlo sulíssutigigssamágait nalunaerutigísa-vai.

stk. 2. nalunaerutatassut atautsimínerme okalokatigíssutiginekásáput.

§ 39. Folketingets formand indkalder folketinget til møde med angivelse af dagsorden. Det påhviler formanden at indkalde til møde, når mindst to femtedele af folketingets medlemmer eller statsministeren skriftligt fremsætter begæring herom med angivelse af dagsorden. *

§ 40. Ministrene har i embeds medfør adgang til folketinget og er berettigede til under forhandlingerne at forlange ordet, så ofte de vil, idet de i øvrigt iagttager forretningsordenen. Stemmeret udøver de kun, når de tillige er medlemmer af folketinget.

§ 41. Ethvert medlem af folketinget er berettiget til at fremsætte forslag til love og andre beslutninger.

Stk. 2. Et lovforslag kan ikke endeligt vedtages, forinden det tre gange har været behandlet i folketinget.

Stk. 3. To femtedele af folketingets medlemmer kan overfor formanden begære, at tredie behandling tidligst finder sted tolv søgnedage efter forslaget vedtagelse ved anden behandling. Begæringen skal være skriftlig og underskrevet af de deltagende medlemmer. Udsættelse kan dog ikke finde sted, forsåvidt angår forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statslånslove, love om meddelelse af indfødsret, love om ekspropriation, love om indirekte skatter samt i påtrængende tilfælde forslag til love, hvis ikrafttræden ikke kan udsættes af hensyn til lovens formål.

Stk. 4. Ved nyvalg og ved folketingsårets udgang bortfalder alle forslag til love og

§ 39. inatsissartut sujuligtaissuata inatsissartut atautsimikiarkussásavai okalûserissagssat nalunaerutigalugit. taimátaok sujuligtaissok atautsimikiarkussissugssauvok inatsissartunut ilaussut tatdlímángordlutik avgordlutik avgornerisa mardluk inornagit imalûnit statsministere agdlagkatigut nalunaerdlutik atautsiminigssak kigsautigisimagpássuk sútdlo okalûserissagssauvok nalunaerdlugit.

§ 40. ministerit atorfigtik nâpertordlugo inatsissartut atautsimînerine ilausínáuput okalokatigíngnerno okausigssakarumassarângamik piumatdlerdlutigdlo okalungnigssartik piunassarsínauvdlugo, atautsimîneruvdle ingerdlanerane ilerkugssat najorkutarissagssaralugit. ministeriútigalutik inatsissartunut ilaussortausimagunik aitsát aulajangîniarnerne taisekataussarsínáusáput.

§ 41. inatsissartunut ilaussok kinalûnit inatsisigssanut aulajangersagagssanutdlo avdlanut sujúnarsútekarsínautitauvok.

stk. 2. inatsisigssatut sujúnarsút inatsissartune pingasoriardlune okalûserinekarêrsínane námagsinekartutut isumakatigîssutiginekarsínáungilak.

stk. 3. inatsissartunut ilaussut tatdlímángordlutik avgordlutik avgornerisa mardluk sujuligtaissok piunassakarfigisínauvât pingajugssânik okalûseringningnigssak kinguarterkuvdlugo sujúnarsútíp áipagssânik okalokatigîssutiginekardlune isumakatigîssutiginekarsimanerata kingornagut uvdlúnait arkanek-mardluk kângiúnigssânut. taima kigsautigisak agdlagángordlugo túniúnékásaok ilaussortanit kinguartitsiniartunít atsiugauvdlune. kinguartíniarnekar sínáungitsutdle mákûput; nálagaufiup aningaussai pivdlugit inatsisigssatut sujúnarsútít, aningaussat atortitagssat tapiusernekarnigssáinut inatsisigssat, akuerssissutau-gatdlartunut inatsisigssat, nálagaufiup taorsigagssarsinigssâne inatsisigssat, ínug-taussúngortínekarnerne inatsit, píngitsailívd-lune arsârinigssane inatsisigssat, niorkuti-nut akilerârusiagssat pivdlugit inatsisigssat kîsalo pissariakardluínalersórtutut inatsisíngortíniagkat inatsisigssap sujúnertarissá pivdlugo kinguarsarnekartugssáungitsut.

stk. 4. inatsissartunut nutânik kinersinekarnerane ukiuvdlo inatsissartut atautsi-

andre beslutninger, der ikke forinden er endeligt vedtaget.

§ 42. Når et lovforslag er vedtaget af folketinget, kan en tredjedel af folketingets medlemmer inden for en frist af tre søgndage fra forslaget endelige vedtagelse overfor formanden begære folkeafstemning om lovforslaget. Begæringen skal være skriftlig og underskrevet af de deltagende medlemmer.

Stk. 2. Et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, jfr. stk. 6, kan kun i det i stk. 7 omhandlede tilfælde stadfæstes af kongen inden udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, eller inden begæret folkeafstemning har fundet sted.

Stk. 3. Når der er begæret folkeafstemning om et lovforslag, kan folketinget inden for en frist af fem søgndage fra forslaget endelige vedtagelse beslutte, at forslaget skal bortfalde.

Stk. 4. Træffer folketinget ikke beslutning i henhold til stk. 3, skal meddelelse om, at lovforslaget skal prøves ved folkeafstemning, snarest tilstilles statsministeren, der derefter lader lovforslaget bekendtgøre med meddelelse om, at folkeafstemning vil finde sted. Folkeafstemningen iværksættes efter statsministerens nærmere bestemmelse tidligst tolv og senest atten søgndage efter bekendtgørelsen.

Stk. 5. Ved folkeafstemningen stemmes for og mod lovforslaget. Til lovforslagets bortfald kræves, at et flertal af de i afstemningen deltagende folketingsvælgere, dog mindst 30 pct. af samtlige stemmeberettigede, har stemt mod lovforslaget.

Stk. 6. Forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statslånslove, normeringslove, lønnings- og pen-

mitarfiata kângiúnerane inatsisigssanut avdlanútdlo aulajangersagagssanut sujúnersútít námagsivdlutik isumakatigíssutiginekarérsimángitsut tamarmik tunuartínekar-tugssáuput.

§ 42. inatsisigssatut sujúnersút inatsissartunit akuerssíssutiginekarsimagpat inatsissartunút ilaussortat avgornerisa pingajuisa sujúnersútíp námagsivdlune akuerssíssutiginekarneranit uvdlúnait pingasut kângiútínagit sujuligtaissok píumavfigísínauvát inatsisigssatut sujúnersút íngtaussunút taisíssutigiterkuvdlugo. taima kínutígíssak ágdlagángordlugo túniúnekásaok ilaussortanitdlo kinguartítsiniartunit atsiugauvdlune.

stk. 2. inatsisigssatut sujúnersút íngtaussunit taisíssutiginekarsínaussok, tak. stk. 6 taimágdlát stk. 7-ime erkartornekartutut píssutigssakarpát kúngimit aulajangersarne-kásaok stk. 1-ime pívfigíssautitaussok kângiútínago imalúnít íngtaussut taisísíne-karnígíssát píumassarínekartínago.

stk. 3. inatsisigssatut sujúnersút íngtaussunút taisíssutigítíníarnekarángat inatsissartut sujúnersútíp námagsivdlune akuerssíssutiginekarneranit uvdlúnait tatdlímat kângiútínagit aulajangersínauvát sujúnersút tunuartínekáinásanersok.

stk. 4. stk. 3 nâpertordlugo inatsissartut aulajángígígpata inatsisigssatut sujúnersútíp íngtaussut taisísínekarnerísígut mísilíngnekarnígíssáník nalunaerut píárnerpámík statsministerímút nagsiúnekásaok, táussúmalo inatsisigssatut sujúnersút tamanút tusagagssíarítísavá nalunaerutígíalugulo íngtaussut taisísínekásassut. statsministeríp aulajángínera nâpertordlugo íngtaussut taisísínekásáput taisíssutigíssap tusagagssíaríneranit píárnerpámík uvdlúnait arkanek-mardluk kângiúsímagpata kíngúsíngnerpámígdlo uvdlúnait 18-ít kângiútínagit.

stk. 5. íngtaussut taisísínekarneráne inatsisigssatut sujúnersút akueríumanerdlugo akuerímángínerdlugulúnít taisíssítíssutigínekásaok. inatsisigssatut sujúnersút tunuartínekásagpat inatsissartugssaník kínersínaussut taisekátassut amerdlanerssáisa, kínersínaussutdle tamákerdlutík 30 pct.-é inornagit, inatsisigssatut sujúnersúmút nâgársímanígíssát píumassarínekarpók.

stk. 6. inatsisigssatut sujúnersútít nálagauvfiup aníngaussai pívdlugít, aníngaussat atortítagssat tapiusernekarnígíssáník, aku-

sionslove, love om meddelelse af indfødsret, love om ekspropriation, love om direkte og indirekte skatter samt love til gennemførelse af bestående traktatmæssige forpligtelser kan ikke undergives folkeafstemning. Det samme gælder forslag til de i §§ 8, 9, 10 og 11 omhandlede love såvel som de i § 19 nævnte beslutninger, der måtte være i lovs form, medmindre det for disse sidste ved særlig lov bestemmes, at sådan afstemning skal finde sted. For grundlovsændringer gælder reglerne i § 88.

Stk. 7. I særdeles påtrængende tilfælde kan et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, stadfæstes af kongen straks efter dets vedtagelse, når forslaget indeholder bestemmelse herom. Såfremt en trediedel af folketingets medlemmer efter de i stk. 1 omhandlede regler begærer folkeafstemning om lovforslaget eller den stadfæstede lov, afholdes sådan folkeafstemning efter foranstående regler. Forkastes loven ved folkeafstemningen, kundgøres dette af statsministeren uden unødigt ophold og senest fjorten dage efter folkeafstemningens afholdelse. Fra kundgørelsesdagen er loven bortfaldet.

Stk. 8. Nærmere regler om folkeafstemning, herunder i hvilket omfang folkeafstemning skal finde sted på Færøerne og i Grønland, fastsættes ved lov.

§ 43. Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov; ej heller kan noget mandskab udskrives eller noget statslån optages uden i følge lov.

erssissutaugatdlartunut, nâlagauvfiup taorsigagssarsinigssânut, atorfiggissagssat aulajangererânut, akiggssautinut pensioninutdlo, inugtaussúngortínekarnernut, píngitsailivdlune arsárinigssanut, akilerárutit akigssarsianit niorkutinitdlo pissagssat pivdlugit inatsisitdlo isumakatigissutigissat erkortíniarnigssáinut atássutekartut inugtaussunut taisissutigítínekarsínáungitdlat. taisissutigítínekartugssáungitdlátaok sujúnersútít §§ 8-me, 9-me, 10-me ámaló 11-me erkartornekartunut inatsisinut atassut ámaló aulajangersagagssat § 19-ime erkartornekartut inatsisitut píssusekartítariakartut, kingudlítde táuko aitsát taisissutigítínekarsínáuput ingmíkut inatsisiliaussúkut aulajangernekarpat taisissutigínekásassut. inatsisitúngaviussut avdlángútekartínekarnigssáne § 88-ime najorkutagssiat atortugssáuput.

stk. 7. píssariakarduínartitdlugo inatsisigssatut sujúnersút inugtaussunut taisissutigítínekarsínaussok isumakatigissutigínekarniariarpat ernínak kúngimit aulajangersarnekarssínauvok taimailiornigssamut aulajangersagaussumik sujúnersút ilakarpát. inatsissartunut ilaussut avgornerisa píngajuisa stk. 1-ime najorkutagssautitat nápertordlugit píumassarigpássuk inatsisigssatut sujúnersút inatsitdlúnít atortugssángortítaorêrsimassok inugtaussunut taisissutigítínekásassut najorkutagssat sujulíne erkartornekartut atordlugit taisisitsínekásaok. taisisitsíníkut inatsit atortugssautínekángigpat tamána statsministerip utarkisínarnago kingusingnerpámigdlo inugtaussut taisisínekarnéránit uvdlut 14-it kángiútínagit tamánut nalunaerutigisavá. uvdlormit nalunaerutigínekarníánit inatsit atortújungnáisaok.

stk. 8. inugtaussut taisisínekartarnigssáne najorkutagssat ersserkingnerussut inatsisitigut aulajangersarnekartugssáusáput, tamatumúngalo atatitdlugo aulajangernekásavdlune kanok angnertutigissumik Savalingmiune kalátlditdlo nunáne taisisitsínekásanersok.

§ 43. akilerárusínekarsínáungilak akilerárutitdlo avdlángortínekarsínaunatik soarsínekarsínaunatigdlo tamána inatsisiliútigínekarsímángigpat; sákutúngortitsíniarnekarssínáungilartaok nâlagauvfigdlúnít taorsigagssarsisíniarnekarssínaunane inatsisit nápertornagit.

§ 44. Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov.

Stk. 2. Om udlændinges adgang til at blive ejere af fast ejendom fastsættes regler ved lov.

§ 45. Forslag til finanslov for det kommende finansår skal fremsættes for folketinget senest fire måneder før finansårets begyndelse.

Stk. 2. Kan behandlingen af finanslovforslaget for det kommende finansår ikke ventes tilendebragt inden finansårets begyndelse, skal forslag til en midlertidig bevillingslov fremsættes for folketinget.

§ 46. Forinden finansloven eller en midlertidig bevillingslov er vedtaget af folketinget, må skatterne ikke opkræves.

Stk. 2. Ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folketinget vedtagne finanslov eller i en af folketinget vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov.

§ 47. Statsregnskabet skal fremlægges for folketinget senest seks måneder efter finansårets udløb.

Stk. 2. Folketinget vælger et antal revisorer. Disse gennemgår det årlige statsregnskabs og påser, at samtlige statens indtægter er opført deri, og at ingen udgift er afholdt uden hjemmel i finansloven eller anden bevillingslov. De kan forlange sig alle fornødne oplysninger og aktstykker meddelt. De nærmere regler for revisorerne antal og virksomhed fastsættes ved lov.

Stk. 3. Statsregnskabet med revisorerne

§ 44. takornartak inugtaussungortíne-karsínáungilak inatsisiliútiginekarsimá-ngigpat.

stk. 2. takornartat nunáumik pigissakarsí-nautitaunigssát inatsisitigut aulajangigkani najorkutagssiakásaok.

§ 45. nálagauvfiup aningaussainut inatsisigssatut sujúnarsútít ukiumut tugdligssamut atortugssat inatsissartunut sarkúmiúnekásáput kingusingnerpámik ukiup nautsorssuivfiup autdlarnernigssá káumatínik sisamanik sujorkutdlugo.

stk. 2. nálagauvfiup aningaussainut ukiumut tugdligssamut inatsisigssatut sujúnarsútít okalúserinerat ukiup nautsorssuivfiup autdlartínigssánut inísangatínangigpat akuerssíssutaugatdlartugssanut inatsisigssat inatsissartunut sujúnarsútauvdlutík sarkúmiúnekásáput.

§ 46. nálagauvfiup aningaussainut inatsisigssat akuerssíssutaugatdlartututdlúnít inatsisigssat inatsissartunít akuerínekartínagít akilerárutít akilerkunekásángítlat.

stk. 2. aningaussanik atortítakásángilak nálagauvfiup aningaussainut inatsisine inatsissartune akuerínekartune tapiussututdlúnít akuerssíssutinut inatsisine akuerssíssutaugatdlartututdlúnít inatsisine akuerssíssutigínekarsimángítsunik.

§ 47. nálagauvfiup aningaussaisa nautsorssútait ukiup nautsorssuivfiup nánarata kingornagut káumatít arfinígdlít kángiútinagít inatsissartunut sarkúmiúnekásáput.

stk. 2. nautsorssútínik misígssuissugssat ardlagdlít inatsissartunít kínernekartásáput. táukúa nálagauvfiup ukiumut nautsorssútai misígssortásavait nákutígérkígárdlugulo nálagauvfiup aningaussarsaisa tamarínik agdlagsímanígssát aningaussanígdló atugakarsimángínígssá nálagauvfiup aningaussai avdlatutdlúnít akuerssíssutít pívdlugít inatsine akuerssíssutigínekarsimángítsunik. pásíssutigssat píssariakartut nalunaersordlugít dlo agdlagkat tamaisa takujumasínauvít. nautsorssútínik misígssuissut kavsiússusígssait sulíagssaríssait dlo inatsisitigut ersserkingnerussunik najorkutagssiórnekardlutík aulajangernekartugssáput.

stk. 3. nálagauvfiup nautsorssútai naut-

bemærkninger forelægges folketinget til beslutning.

§ 48. Folketinget fastsætter selv sin forretningsorden, der indeholder de nærmere bestemmelser vedrørende forretningsgang og ordens opretholdelse.

§ 49. Folketingets møder er offentlige. Formanden eller det i forretningsordenen bestemte antal medlemmer eller en minister kan dog forlange, at alle uvedkommende fjernes, hvorpå det uden forhandling afgøres, om sagen skal forhandles i et offentligt eller lukket møde.

§ 50. Folketinget kan kun tage beslutning, når over halvdelen af medlemmerne er til stede og deltager i afstemningen.

§ 51. Folketinget kan nedsætte kommissioner af sine medlemmer til at undersøge alment vigtige sager. Kommissionerne er berettigede til at fordre skriftlige eller mundtlige oplysninger såvel af private borgere som af offentlige myndigheder.

§ 52. Folketingets valg af medlemmer til kommissioner og hverv sker efter forholdstal:

§ 53. Ethvert medlem af folketinget kan med dettes samtykke bringe ethvert offentligt anliggende under forhandling og derom æske ministrenes forklaring.

§ 54. Andragender kan kun overgives til folketinget ved et af dettes medlemmer.

sorssútinik misigssuissut tíkuarniagáinik agdlagartalernekardlutik inatsissartunut aulajangigagssatut sarkúmiúnekartugssáuput.

§ 48. inatsissartut atautsimítarnermik ingerdlassarnigssát nangmingnek aulajangigagssarát tássanilo ersserkingnerussumik aulajangersagakardlutik sulíssutigissagssat kanok ingerdlánekartarnigssáinik akornutekatsailiuginigssamigdlo.

§ 49. inatsissartut atautsimínere kíkúnitdlúnit tusarnárnekarsínáuput. taimáitordle sujuligtaissup ilaussortatdlúnit ilaisa atautsimítarnerit ingerdlánekarnigssáne maligtarissagssat nápertordlugit amerdlássusekartut ministeritdlúnit iláta píumasínauvát ilaussortáungitsut tamarnik atautsimívfík kimásagát, tauvalo okalokatigíssutigerkâr, nago aulajangernekásaok sulíssutigissagssak tusarnártekar dlune tusarnártekar anlúnit okalúserinekásanersok.

§ 50. ilaussortat agfait sivnerdlugit najúgpata aulajangiarnermilo pekatau dlu tik aitsát inatsissartut aulajangersaisínáuput.

§ 51. sulíssutigissagssat tamanut pingárutekartut pásiniartísavdlugit inatsissartut ilaussortamik ilait ingmíkut atautsimítartugssángortísínauvait (kommissionit). kommissionit písínautitáuput pásiu massatik agdlagángordlugit okausínángordlugitdlúnit inuínaussunit nálagkersuissutdlúnit píssortautitáinít nalunaerutigerkusínauvdlugit.

§ 52. kommissioninut sulíssutigingnígtitanutdlúnit avdlanut ilaussortagssanik inatsissartut kinersineráne inatsissartune ássigíngitsunik isumagdlit ilaussortaisa amerdlássusiat najorkutaralugo kinersinekásaok.

§ 53. inatsissartunut ilaussortausso kinalúnit inatsissartunit akuerinekar dlune inuíakatigíssutsimut atássutekartumik sumigdlúnit okalúserissagssángortítsisínauvok tamákulo pívdlugit pásíssutigíssaussunik ministerit okausekarkusínauvdlugit.

§ 54. kigsautigingníssutit inatsissartunut ilaussortat ilánit taimágdlát inatsissartunut sarkúmiúnekarsínáuput.

§ 55. Ved lov bestemmes, at folketinget vælger en eller to personer, der ikke er medlemmer af folketinget, til at have indseende med statens civile og militære forvaltning.

§ 56. Folketingsmedlemmerne er ene bundet ved deres overbevisning og ikke ved nogen forskrift af deres vælgere.

§ 57. Intet medlem af folketinget kan uden dettes samtykke tiltales eller underkastes fængsling af nogen art, medmindre han er grebet på fersk gerning. For sine ytringer i folketinget kan intet af dets medlemmer uden folketingets samtykke drages til ansvar uden for samme.

§ 58. Folketingets medlemmer oppebærer et vederlag, hvis størrelse fastsættes ved valgloven.

Kapitel VI.

§ 59. Rigsretten består af indtil 15 af de efter embedsalder ældste ordentlige medlemmer af rigets øverste domstol og et tilsvarende antal af folketinget efter forholdstal for 6 år valgte medlemmer. For hver af de valgte vælges en eller flere stedfortrædere. Folketingets medlemmer kan ikke vælges til eller virke som medlemmer af rigsretten. Kan i et enkelt tilfælde nogle af den øverste domstols medlemmer ikke deltage i sagens behandling og påkendelse, fratræder et tilsvarende antal af de af folketinget sidst valgte rigsretsmedlemmer.

Stk. 2. Retten vælger selv sin formand af sin midte.

Stk. 3. Er sag rejst ved rigsretten, beholder de af folketinget valgte medlemmer deres

§ 55. inatsisitigut aulajangernekásaok inatsissartut inuk atausek mardlugdlūnīt inatsissartunut ilaussortáungitsut kinísagait nálagauvfiup inugtaussunut sákutôkarnermutdlo túngassunik sulíssutigingnigtitaisa suliáinik nákutigingnigtugssat.

§ 56. inatsissartunut ilaussortat nangmingnek ajúngínerusorissartik nâpeltuínardlugo sulíssugssáuput kinersissimingnitdlo kanok iliorkunekarnertik nâpértordlugo sulíssugssaunatik.

§ 57. inatsissartunut ilaussortak kinalūnīt inatsissartut akuersserkártínagit erkartūniarnekar sínáungilak parnaerússaúsinaunilūnīt, aitsátdle perkuserdlugtuliortitdlugo kaníngarnekar simagune taima pinekar sínauvok. ilaussortak kinalūnīt inatsissartune okauserisimassane pivdlugit inatsissartut akuersserkár simatínagit inatsissartunit kimagusimanermine píssútíniarnekar sínáungilak.

§ 58. inatsissartunut ilaussortat akigssarsiakásáput angíssusígssá kinersinek pivdlugo inatsisine aulajangernekartartugssanik.

kapitel VI.

§ 59. rigsretime erkartūssissūsáput nálagauvfiup erkartūssiviane kutdlerme erkartūssissutut sivisunerussumik atorfekarsimassut 15-it anguvdlugit amerdlássusekar sínauussut, amerdlakataitdlo inatsissartunit kinernekásavdlutik inatsissartune isumakatigít amerdlássusiat najorkutaralugo kinigaussut ukiune arfinilingne atásavdlutik. kinigaussut tamarmik atautsimik ardlalingnigdlūnīt kinigaussunigtaok kingorártigssakartínekásáput. inatsissartunut ilaussortat rigsretimut kinernekar sínáungitdlat ilaussutdlo sulekataussugssaunatik, sulíssutigíssat ardlāne erkartūssivingme kutdlerme erkartūssissūsut ilait erkartūssiniarnerme sulekatausínaunatigdlo erkartūssekatausínáusángikaluarpata písináungitsut amerdlakatait rigsretimut iláusavdlutik inatsissartunit kinigaussut kingugdlit tunuásáput.

stk. 2. rigsretimut ilaussut ilamingnik sujligtaíssugssarsiortugssáuput.

stk. 3. erkartūssissutigíssak rigsretimut sulíagssissutigínekarsimagpat suliagssak nā-

sæde i retten for denne sags vedkommende, selvom det tidsrum, for hvilket de er valgt, udløber.

Stk. 4. Nærmere regler om rigsretten fastsættes ved lov.

§ 60. Rigsretten påkender de af kongen eller folketinget mod ministrene anlagte sager:

Stk. 2. For rigsretten kan kongen med folketingets samtykke lade også andre tiltale for forbrydelser, som han finder særdeles farlige for staten.

§ 61. Den dømmende magts udøvelse kan kun ordnes ved lov. Særdomstole med dømmende myndighed kan ikke nedsættes.

§ 62. Retsplejen skal stedse holdes adskilt fra forvaltningen. Regler herom fastsættes ved lov.

§ 63. Domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolene unddrage sig fra foreløbig at efterkomme øvrighedsbefaling.

Stk. 2. Påkendelse af spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelse dog skal kunne prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.

§ 64. Dommerne har i deres kald alene at rette sig efter loven. De kan ikke afsættes uden ved dom, ej heller forflyttes mod deres ønske, uden for de tilfælde, hvor en omord-

magsitínago inatsissartut kinigarissait erkartüssissunut ilaugínásáput kinigauvfingmik sivisússusigssâ akimúsagaluarunfikulúnit.

stk. 4. rigsretime najorkutagssat ersserkingnerussumik inatsisitigut aulajangersagassáusáput.

§ 60. kúngip inatsissartutdlúnit ministrinut únerdlússússutigissait rigsretip erkartüssissutigissagssarai.

stk. 2. kúngip inatsissartut akuerssisitdlugit avdlátaok pinerdlugtuliortutut nálagauvfingmut ajortumêringársinaussutut isumakartífunigít rigsretime erkartüssagssatut suliagssatut suliagssússutigisínauyai.

§ 61. erkartüssisínaunek inatsisit písinautitsinerínátigut pigínautitsússutausínauvok. ingmikut erkartüssissut erkartüssinigssamut pigínautitaussut akuerssússutiginekarsínáungitdlat.

§ 62. erkartüssinek nálagkersuinermik ingerdlatsinermít tamatigut avigsársimátínekásaok. tamatumane najorkutagssat inatsisitigut aulajangersarnekasáput.

§ 63. nálagkersuissunit pigínautitaunerup akimornekángínigssánut atássutekartut sússutdlúnit erkartüssissunit erkartüssutiginekarsínáuput. taimáikaluaek erkartüssússutigssamik taimáitumik sulússutigingnigtitsiniartup erkartüssissunut suliagssínine pínardlugo nálagkersuissunit píssortautitaussut perkússutigissát nálángitsórsínáungíkatdlásavâ.

stk. 2. nálagkersuissunit pigínautitaunerup kígdligssánut atássutekartut erkartüssússutigínigssát píssortautitaussut erkartüssivísa ilánut ardlalingnutdlúnit inatsisitigut suliagssússutiginekarsínáuput, táukuale aulajángínerat nálagauvfíup erkartüssissuinut kutdlersaussunut misilerkunekarsínauvok. tamatumane malígtarissagssat ersserkingnerussut inatsisitigut aulajangersarnekartugssáusáput.

§ 64. erkartüssissut sulínermingne inatsisit kisisa najorkutarissagssarait. erkartüssáungífunik soraersínekarsínáungitdlat nangmingnerdlo kigsautígíngípássuk núgtí-

ning af domstolene finder sted. Dog kan den dommer, der har fyldt sit 65. år, afskediges, men uden tab af indtægter indtil det tidspunkt, til hvilket han skulle være afskediget på grund af alder.

§ 65. I retsplejen gennemføres offentlighed og mundtlighed i videst muligt omfang.

Stk. 2. I strafferetsplejen skal lægmænd medvirke. Det fastsættes ved lov, i hvilke sager og under hvilke former denne medvirken skal finde sted, herunder i hvilke sager nævninger skal medvirke.

Kapitel VII.

§ 66. Folkekirkens forfatning ordnes ved lov.

§ 67. Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.

§ 68. Ingen er pligtig at yde personlige bidrag til nogen anden gudsdyrkelse end den, som er hans egen.

§ 69. De fra folkekirken afvigende trosamfund's forhold ordnes nærmere ved lov.

§ 70. Ingen kan på grund af sin trosbekendelse eller afstamning berøves adgang til den fulde nydelse af borgerlige og politiske rettigheder eller unddrage sig opfyldelsen af nogen almindelig borgerpligt.

nekarsínaunatik, erkartüssissokarfitdle avdlatut árkigssússaunerine aitsát nútitausínauvdlutik. erkartüssissordle 65-inik ukio-kalersimassok soraersínekarsínauvok, akigssautinile pigínásavai utorkalivdlune soraersitaussariakalerfigssaralumine ukiugssane angutserdlugit.

§ 65. erkartüssinek sapíngisamik angner-tunerpámigdlo tamanut angmassumik okalugdlunilo píniniinerutitdlugo ingerdláne-kartásaok.

stk. 2. pitdlainiardlune erkartüssinekartitdlugo erkartüssissugssatut ilníarsimángit-sut erkartússekataussásáput. inatsisitigut aulajangersarnekásaok suliagssat sût kanordlo iliordlutik sulekatauvfigissásagait, ilángutdlugulo aulajangernekásavdlune sullásutigissagssat sût erkartüssissúnatik erkartússekataussartut (nævningit) sulekatauvfigissásagait.

kapitale VII.

§ 66. ilagít nálagauvfigmit tapersersornekartut kánok nálagkersuissutigut ingerdláneknigssát inatsisitigut árkigssúnekákásaok.

§ 67. ínugtaussut akornusersornekarátik ilagítut pekátigígsitersínáuput píngártit-sinertik najorkutaralugo gútisiokatigíngniardlutik, kisiánile ágssuarnaitsumik inúnermut erkigsisimavdlunilo inókatigíngnigssamut akerdliussumik najokersuissokarani-
nilo iliortokásángilak.

§ 68. kinalúnit perkunekarsínáungilak gútisiokatigíngnut nangminek ilauvfigíngisaminut akiliutekartásassok.

§ 69. ilagít nálagauvfigmit tapersersugaussut ugperissánit avdlaussunik ugperissarsiokatigít píssariakartue inatsisitigut ersserkingnerussumik árkigssúnekásáput.

§ 70. kinalúnit ugperissane nagguvigissanilúnit pivdlugit ínugtaussutut nálagkersu-
nermilo píssagssarititaussut písináunigssá-
nik mingnerussúkutdlúnit arsárnekarsíná-
ungilak ámalume ínugtaussut kíkússutdlúnit
píssugssautitauvfigissait námagsíavdlugit
píngítsórniarsínauniane.

Kapitel VIII.

§ 71. Den personlige frihed er ukrænkelig. Ingen dansk borger kan på grund af sin politiske eller religiøse overbevisning eller sin afstamning underkastes nogen form for frihedsberøvelse.

Stk. 2. Frihedsberøvelse kan kun finde sted med hjemmel i loven.

Stk. 3. Enhver, der anholdes, skal inden 24 timer stilles for en dommer. Hvis den anholdte ikke straks kan sættes på fri fod, skal dommeren ved en af grunde ledsaget kendelse, der afsiges snarest muligt og senest inden tre dage, afgøre, om han skal fængsles, og, hvis han kan løslades mod sikkerhed, bestemme dennes art og størrelse. Denne bestemmelse kan for Grønlands vedkommende fraviges ved lov, forsåvidt dette efter de stedlige forhold må anses for påkrævet.

Stk. 4. Den kendelse, som dommeren afsiger, kan af vedkommende straks særskilt indbringes for højere ret.

Stk. 5. Ingen kan underkastes varetægtsfængsel for en forseelse, som kun kan medføre straf af bøde eller hæfte.

Stk. 6. Uden for strafferetsplejen skal lovligheden af en frihedsberøvelse, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge, på begæring af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges de almindelige domstole eller anden dømmende myndighed til prøvelse. Nærmere regler herom fastsættes ved lov.

Stk. 7. Behandlingen af de i stk. 6 nævnte personer undergives et af folketinget valgt

kapitale VIII.

§ 71. inûp kivfáungíssusia ajortumítsai-liugagssauvdlúnásaok. Danmarkimut inug-taussok kinalúnít nálagkersuinek ugperis-sarsiornerdlúnít pivdlugit isumane, nagguvigíssanílúnít píssutigalugit, súkutdlúnít nangminerssorsínaunermik arsárnekarsínáungilak.

stk. 2. nangminerssorsínaunermik (kiv-fáungíssusermik) arsárnekarnek taimágdlát inatsisit najorkutaralugit písinavok.

stk. 3. kinalúnít parnaerússagssatut tigu-ssarinekartok nal. ak. 24-t kángiútínagit erkartússissumut savssartínekásaok. tigu-ssarinekartok ernínak iperarnekar sínáúsá-ngigpat erkartússissup píssutekartumik píssútíssímik nalunaerutekarnermigut sapíngísamik píartumik, kingúsíngnerpámig-dlo uydlut píngasút kángiútínagit nalunaerutíginékásassumik, aulajángísavá parnaerúnekásanersok, kimánígssálo pítsailior-dlugo ugpernarsautekartumik iperarnekaratdlásagpat aulajangerdlugo kularnaitdlisautaussut sūsanersut kanordlo angnertutígísanersut. aulajangersagak tamána kalát-dlit nunáne atornígssáne inatsisitigut av-dlángútekartínekarsínauvok. avdlángúte-karnígssak kalát-dlit nunáne píssutit náper-tordlugit píssariakarsorínekarpát.

stk. 4. erkartússissup erkartússissutígíssá erkartússamit erkartússissunút kutdlernút ernínak íngmícut sulíagssissutíginékarsínau-vok.

stk. 5. kinalúnít parnaerúnekarsínáungi-lak ínardlugtuliornek akilísitsinerínarmik pítdláumígdllúnít angnertúngínerussumik pítdlautekartugssáinak píssutigalugo.

stk. 6. pítdlainiardlune erkartússínek ator-nekartínago nangminerssorsínaunermik ar-sárínek erkartússissunit aulajángígáungít-sok takornartatdlo pivdlugit inatsisínik tú-ngavekángítsok nangminerssorsínaunermik arsárnekartup táunalúnít sívnerdlugo sarkúmiússissup sulíssutígítíniarpago erkortumik ilíornerunersok erkartússissunit av-dlanítdlúnít erkartússísínautítaussunit mísi-lingnekarkuvdlugo sarkúmúnekásaok. tamatumane najorkutagssat ersserkingnerus-sut inatsisitigut aulajangersarnekasáput.

stk. 7. ínuit stk. 6-ime erkartugkat sulíssutígínígssát inatsissartut nákutígíníg-

tilsyn, hvortil de pågældende skal have adgang til at rette henvendelse.

§ 72. Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse.

§ 73. Ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Det kan kun ske i følge lov og mod fuldstændig erstatning.

Stk. 2. Når et lovforslag vedrørende ekspropriation af ejendom er vedtaget, kan en tredjedel af folketingets medlemmer inden for en frist af tre søgnedage fra forslaget endelige vedtagelse kræve, at det først indstilles til kongelig stadfæstelse, når nyvalg til folketinget har fundet sted, og forslaget på ny er vedtaget af det derefter sammentrædende folketing.

Stk. 3. Ethvert spørgsmål om ekspropriationsaktens lovlighed og erstatningens størrelse kan indbringes for domstolene. Prøvelsen af erstatningens størrelse kan ved lov henlægges til domstole oprettet i dette øjemed.

§ 74. Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.

tugssángordlugit kinigáinut isumagissagssá-
ngortínekásaok, taimalo sulíagssángortut
táuko sággísisínauassagssarísavait.

§ 72. inígissak ajortumítsailiugagssauv-
dluínásaok. igdlume navssárniardlune mi-
sigssuerkígsárnek, tigusígatdlarne ámaló
agdlagkaník pápiaranígdlo avdlaník misíg-
ssuínék, kísaló perkunekarane agdlagarsianík
nalunaerasuautísianígdlo angmainék tele-
foníkudlo okalünerník nálaornek, taima pí-
sínautítaunígissak inatsísítígut íngmíkut aku-
erssísutígínekarsímángígpát, taimágdlát er-
kartüssísut aulajángíneratígut písínáusaok.

§ 73. pígingnigtüssusek ajortumítsailiug-
gagssauvdluínásaok. kinalünít pígíssane tú-
níutísavdlugo píngítsailínekarsínáungílak
tamanut íluakutígíssaussut pívdlugit avdla-
tut ajórniardluínarsímángígpát, arsárnekar-
nek inatsísít nápertordlugit taimágdlát pí-
sínauvok arsáríngnísutívdlo nalígíssá ínor-
nago taortísíssutígínekásavdlune.

stk. 2. pígíssaník píngítsáíívdlune arsá-
ríngíssanut inatsísígssanut sújúnarsút ísu-
makatígíssutígínekarpát sújúnarsútíp ná-
magsívdlune ísumakatígíssutígínekarnera-
nít uvdluínait píngasut kángíútínagít ínat-
sísartunut ílaussortat avgornerísa pínga-
júsísa kígsautígísináuvát inatsísíssartugssaník
nutáník kínersínekarrépat sújúnarsútdlo
inatsísíssartortánít akuerssísutígínekarker-
répat aítsát kúngímut aulajangersag-
ssángortínekarkúvdlogo.

stk. 3. píngítsáíívdlune arsárinermut taor-
tísíagssarítítánutdlo atássutekartut sússut-
dlünít erkortumík ílíornerunersut erkartü-
ssíssunut mísílerkúvdlugít sulíagssíssutígí-
kunekarsínáuput. taortísíagssát angíssusi-
lernekarnérísa mísílíngnekarnígíssait inatsí-
sítígut aulajángíníkut tamákunínga sulíag-
ssakásavdlutík erkartüssíssúngortítánut su-
líagssíssutígínekarsínáuput.

§ 74. nangmínéríssordlune nalígíssíne-
kardlunílo ínútígíssarsíutíník íngerdlatsísí-
naunermut kígdílílersútaussut tamarmík
ínugtaussut amerdlanéríssáísa íluakutígíssái-
ník píssutekángítsut inatsísítígut atortug-
ssaujungnaersínékásáput.

§ 75. Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for arbejde på vilkår, der beskytter hans tilværelse.

Stk. 2. Den, der ikke selv kan ernære sig eller sine, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden, er berettiget til hjælp af det offentlige, dog mod at underkaste sig de forpligtelser, som loven herom påbyder.

§ 76. Alle børn i den undervisningspligtige alder har ret til fri undervisning i folkeskolen. Forældre eller værger, der selv sørger for, at børnene får en undervisning, der kan stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, er ikke pligtige at lade børnene undervise i folkeskolen.

§ 77. Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingen sinde påny indføres.

§ 78. Borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at danne foreninger i ethvert lovligt øjemed.

Stk. 2. Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom.

Stk. 3. Ingen forening kan opløses ved en regeringsforanstaltning. Dog kan en forening foreløbig forbydes, men der skal da straks anlægges sag imod den til dens opløsning.

Stk. 4. Sager om opløsning af politiske

§ 75. Inugtaussut tamarmik iluakutigssat isumagalugo anguniartariakarpok kinalünit sulisnaussok sulivfigssakartiniarnekasassok ingminut pigssakartinigssaminut pigssarsiorfigisnaussagssânik.

stk. 2. kinalünit ingminut ilakútaminigdlünit pigssarsiüssisínáungitsok, avdlamitdlo pigssarsiornekángitsok, nálagkersuissunit ikiornekartugssauvok taimale ikiornekarnerme inatsisitigut pissugssautínekarnermik perkússutiginekartut maligágssarsisariakásavdlugit.

§ 76. mérkat atualersugssángordlutik ukiokalersimassut tamarmik mérkanut kíkúnutdlünit atuarfingne akekángitsumik atuartínekarsínáuput. angajorkát angajorkátdlünit sivnerdlugit mérkanik nákutigingnigtut mérkatik mérkanut tamanut atuarfingne ilíniartitaunermit mingnerúngitsumik atuartínekartíkunikik tauva píumavfiginekarsínáungitdlat mérkat táuko mérkanut kíkúnutdlünit atuariussunut atuariartortísagait.

§ 77. kinalünit nákitigkatigut, agdlagkatigut okalugiarníktudlünit isumáminik tamanut tusagagssisínauvok erkartüssissutigutdle pissútínekautigisnaussaminik. sarkúmiúniagkanik misigssuivdlune kigdliíssarneq avdlatutdlo kíkútdlünit isumáminik sarkúmiússinavérsártitsinerit kakugulünit kingumut atulersínekarkigtugssáungitdlat.

§ 78. inugtaussut písnautitáuput akuerínekarkárnatik inatsisínut akerdlíungitsumik sujunertakardlutik pekatigiliornigssamut.

stk. 2. pekatigít píngitsailíníktut píngitsailíniarníktudlünit sujunertarissamingnik angussakarniartut pítdlartariakartudlünit isumakataúngitsunut súníniartút erkartüssíníktut pekatigígungnaersítáungitdlat.

stk. 3. pekatigít sússutdlünit nálagkersuissut aulajángíneratigut pekatigígungnaersínekarsínáungitdlat. pekatigít dle sulínerat unigtínekaratdlarsínauvok, taimáísagpatdle soraersíniardlugit erkartüssissunut ernínak sulíagssíssutigínekásáput.

stk. 4. nálagkersuissautsimut atássutekar-

foreninger skal uden særlig tilladelse kunne indbringes for rigets øverste domstol.

Stk. 5. Opløsningens retsvirkninger fastsættes nærmere ved lov.

§ 79. Borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at samle sig ubevæbnede. Offentlige forsamlinger har politiet ret til at overvære. Forsamlinger under åben himmel kan forbydes, når der af dem kan befrygtes fare for den offentlige fred.

§ 80. Ved opløb må den væbnede magt, når den ikke angribes, kun skride ind, efter at mængden tre gange i kongens og lovens navn forgæves er opfordret til at skilles.

§ 81. Enhver våbenfør mand er forpligtet til med sin person at bidrage til fædrelandets forsvar efter de nærmere bestemmelser, som loven foreskriver.

§ 82. Kommunernes ret til under statens tilsyn selvstændigt at styre deres anliggender ordnes ved lov.

§ 83. Enhver i lovgivningen til adel, titel og rang knyttet forret er afskaffet.

§ 84. Intet len, stamhus, fideikommisgods eller andet familiefideikommis kan for fremtiden oprettes.

§ 85. For forsvarsmagten er de i §§ 71, 78 og 79 givne bestemmelser kun anvende-

dlutik pekatigít soraersíniarnigssát ingmikut akuerssíssutiginékángíkaluak nálagauvfiup erkartüssissuinut kutdlersaussunut sulíagssíssutiginékarsínauvok.

stk. 5. soraersitsinerup kanok kingunekarsínaunera inatsisitigut ersserkingnerussunik aulajangersáissutiginékásaok.

§ 79. inugtaussut akuerinekar-kársimá-ngíkaluardlutik sákulersorsimángíkník akornusernekaratik katerssúsínauput. atautsimínerit kíkúnitdlúnit ilauvfiginekarsínaussut politit najúvfigisínaussarait. silame atautsimínerit inerterkutiginekarsínauput erkígsivítdliornerník kingunekarnigssát árdlerkutiginarpat.

§ 80. pikigtitsiniartutut ukerúnekartitdlugo akornusissugssatut sákulersorsimassut sássúnekalíngíkník ukerútut kúngíp inatsisitdlo arkagut avígsártiterkugaluadlugit nálangnekángíkník aítsát sákutik atordlugit avígsártitsínialersugssáuput.

§ 81. angut kinalúnit sákumík atuíssínau-ssok píssugssauvok inatsisitigut aulajangíkat nápertordlugit nunavígíssame ígdlersornígssáne nangmínérldlune íkiútugssáusavdlune.

§ 82. kommunit ingmingnut atassutígit nangmínerssordlutik nálagauvfiingmit nákutiginekardlutik ingerdlatsísínaussúnígssát inatsisitigut árkígssúnekásaok.

§ 83. akímanernut, akímanerutut taígúmut akímanerússutsimutdlo atatítldlugit inatsisitigut avdlanit píssagssakartítaunerússut sússordlúnit atortugssaujungnaersínekar-pok.

§ 84. nunautit aníngaussautítldlúnit matuma kíngornagut ímailívdlugit kíngornússagssíarínekarsínaujungnaerput kíngornússínerne máligtárisagssanit tamanut ator-tunit avdlaussunik najorkutagssaliordlune ílakutaríngnut táukússúnarnut íluakutígssángordlugit.

§ 85. sákutókarníkut ígdlersuíngíssame píssortaussunut §§ 71-íme, 78-íme 79-ími-

lige med de indskrænkninger, der følger af de militære loves forskrifter.

Kapitel IX.

§ 86. Valgretsaldere til de kommunale råd og menighedsrådene er den for valg til folketinget til enhver tid gældende. For Færøernes og Grønlands vedkommende fastsættes valgretsaldere til de kommunale råd og menighedsrådene ved lov eller i henhold til lov.

§ 87. Islandske statsborgere, der i medfør af loven om ophævelse af dansk-islandsk forbundslov m. m. nyder lige ret med danske statsborgere, bevarer de i grundloven hjemlede rettigheder, der er knyttede til dansk indfødsret.

Kapitel X.

§ 88. Vedtager folketinget et forslag til en ny grundlovsbestemmelse, og regeringen vil fremme sagen, udskrives nyvalg til folketinget. Vedtages forslaget i uændret skikkelse af det efter valget følgende folketing, bliver det inden et halvt år efter den endelige vedtagelse at forelægge folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse ved direkte afstemning. De nærmere regler for denne afstemning fastsættes ved lov. Har et flertal af de i afstemningen deltagende og mindst 40 pct. af samtlige stemmeberetigede afgivet deres stemme for folketingets beslutning, og stadfæstes denne af kongen, er den grundlov.

Kapitel XI.

§ 89. Denne grundlov træder i kraft straks. Dog vedbliver den i henhold til Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1915 med ændringer af 10. september 1920 senest valgte rigsdag at bestå, indtil nyvalg har fundet sted i overensstemmelse med reglerne i kapitel IV. Indtil nyvalg har fundet sted,

aulajangersagaussut taimâgdlât atornekarsínáput sákutúnut inatsisaussune najorkutagssiat kigdliínerat najorkutaralugó.

kapitale IX.

§ 86. kommunine ilagíngnilo pissortaussunut kinersisínaunigssame ukiorissagssat tássáput inatsissartunut ilaussortagssanik kinersisínaunigssame ukiugssarititaussutut aulajangigausimassartugssat. Savalingmiune kalâtdlitdlo nunâne kommunine ilagíngnilo pissortaussunik kinersisínaunigssane kavsinik ukiokárnigssak inatsisitigut inatsisitdlünit nâpertordlugit aulajangernekartásaok.

§ 87. Islandimiut, Danmarkip Islandivdlo atakatigisutut inatsisaisa il. il. atorungnaersínekarnerat nâpertordlugo Danmarkime ínugtaussut pissagssakartitaunerátut pissagssakartínekartut, inatsisine túngaviussune danskinut pissagssarititaussut pígnásavait.

kapitale X.

§ 88. inatsisit túngaviussut avdlángútigssanik sujúnarsút inatsissartut akuerigpássuk nálagkersuissutdlo akuerssordlugo ator-tugssángortíniarpássuk tauva inatsissartunut ilaussortartágssanik kinersisitsinekásaok, sujúnarsút avdlángútekartínago inatsissartortánit isumakatigíssutiginekarpat námagsivdlugo isumakatigíssutiginekarnarant ukiup kërka kángiútínago inatsissartunik kinersissugssaussunut taisíssutigítínekásaok akueriúmanerát akueriúmángínerátdlünit taisisitdlugit. taima taisisitsinerme najorkutagssat ersserkingnerussut inatsisitigut aulajangersarnekasáput. taisekataussut amerdlanerssait, kinersisínaussutdlo tamákerdlutik 40 pct.-ê inornagit inatsissartut aulajangigánut akuerssisimagpata kúngimítdlo atortugssángortínekarsimagpata tássaulísáput inatsisit túngaviussut.

kapitale XI.

§ 89. inatsisit túngaviussut táuko ernínak atorúlísáput. Danmarkivdle nálagauvfíata inatsisai túngaviussut júnip 5-áne 1915-me atulersut sivtimparip 10-áne 1920-me avdlángútekartut nâpertordlugit inatsissartut kingusingnerpâmik kinigausimassut atáinaratdlásáput kapitalime IV-me najorkutag-

forbliver de i Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1915 med ændringer af 10. september 1920 for rigsdagen fastsatte bestemmelser i kraft.

Så er da nu gældende ret, alle til ubrødelig efterlevelse,

DANMARKS RIGES GRUNDLOV

ssiaussut nâpertordlugit nutânik kinersine-karsîvdlugo. nutânik kinersinekarnigssâta tungânut Danmarkip nâlagauvfiata inat-sisaine tûngaviussune jûnip 5-âne 1915-ime atulersune sivtimparip 10-âne 1920-me av-dlângûtekartune inatsissartut pivdlugit au-lajangersagaussut atortûinaratdlásáput.

mâna atortûngorput tamanit malerkigsârne-kartugssângordlutik

Danmarkip nâlagauvfiata inatsisai tûnga-viussut

Givet på Christiansborg slot, den 5. juni 1953.

perkússutiginekartut igdlússârssuarme Christiansborgime jûnip 5-âne 1953-ime.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

kúngisut atsiorpavut nakitsiserdlugitdlo.

FREDERIK R.

(L. S.)

Erik Eriksen. Ole Bjørn Kraft. Thorkil Kristensen. Harald Petersen.

Carl Hermansen. Jens Sønderup.

Aksel Møller. Flemming Hvidberg. Poul Sørensen.

Helga Pedersen. Knud Rée. Aage L. Rytter. Jørgen Jørgensen.